

LAURO
APPLAUDENS ROSA

REVERENDISSIMI, PERILLUSTRIS,
AC AMPLISSIMI

DOMINI DOMINI
GERARDI

EXEMPTI MONASTERII WEIHENSTPHA-
NENSIS ORD. S. P. BENEDICT.

ABBATIS

VIGILANTISSIMI, LYCEI FRISINGENSIS ASSIS-
TENTIS PERPETUI, DOMINI, AC PATRONI SUI
OBSERVANDISSIMI, PLURIMUM GRATIOSI

HONORIBUS
AD DIEM SACRI NOMINIS
OBLATA

AMUSIS WEIHENSTEPHANENSIBUS

M. D. CC. LXXII.






REVERENDISSIME
DOMINE DOMINE
ABBA!

Laurum, quam insignia tua exhibent, Rosas Musæ simulantes Tibi Die Nomini sacra sistunt: simul in Lauro Te, & Tuas Lauri dotes. Virginea arbor est, Parnassi decus, venturi præscia, florens semper, senex nunquam*. Et Tuus, Reverendissime Præsul! morum candor Virginem, Tuæ scientiæ Apollinem, sagacitas tua in rebus gerendis, Janum SECUNDUM, & frons serena, Tithonum loquuntur penè immortalem. Abrumpo filum: humilis hæcce charta cæteras Tuas tum animi, tum corporis dotes haud capit, quas singulas, ceu Lauri folia, ennumerare, impeditum, arduum, importunum, nec hujus loci. Conatus placeat sincerus, conatus filialis: huic fave, & vale diu: regna diu, & prosperè!

* Sic Poetæ de Lauro canunt &c.



INDUCTIO

Stant hortis umbræ : & cauto circumdata peplo
Flora sinu mulcet soboles, arcetque rigentes
Æolidum buccas, Subito cum remige penna
Adnatat advectus per amica silentia lunæ
Mercurius, furtimque Rosas Pimplæidis unda
Irrigat, aonio quam non sine numine Divûm
Monte tulit secum : mox sese condidit umbris.

Interea penetrat florum Vis sacra medullas :
Erigit hæc caput, illa comas discriminat, ista
Pandit labra polis. Sed sensim vecta quadrigis
Nuntia Solis adest reducis, mille oscula figens
Sueta Rosis, tacita paucis sic voce locuta est :
Mons doctus fervet lucem hanc celebrare sacratam
Lauro, Musarum Gemmæ: cito jungite vires,
Cingite florentis caput! Hæc ubi dicta, repente
Sustulit aura Deam; Phœbusque in limine risit.

Tum Rosa profiluit, Spirans & pectore toto
Pindum sic socias affatur :

Recit.

Recit.

Rosa I. Eja mecum conspire,
Ad vota aurea huc convolate!
Ne fit hæc Dies Lauro sacra fine lætitia,
Ne fit sine linea maxima
Conjux fuasit, persuasit Tithonia.

A R I A.]

Florenti nostra regia
In throno Laurus unica
Virescit,
Et inter floræ munera,
Ut Phœbe inter fydera
Splendescit.

Sunt servi calthæ, lilia,
Quæ iussa, sunt vaccinia,
Tuentur,
Et Pindi decus unicum,
Æmonia * solatium
Verentur.

* In Æmonia primum apud Tempe Laurum fuisse inventam scribit
Natalis Comes Myth. l. 4.

Nos, quæ propius (Jovi grates) stipamus latera,
Post tot beneficia
Omittamus nostra obsequia,
Diei Honoris debita?

R. II. Abfit. Sed dona ubi, ubi munera?

R. III. De his ne cogita!

[A R I A.]

Est nobis mens sincera,
Et doli, fraudis inficia:
Donamus hanc, & vera
Coronant vota gaudia;

Quid juvat dona dare,
Et corde simulare?
Mens recta aurum subditi
Est simul Gemma Domini.

R. I. Places. Jungamus cantica,
Et in vota erigamus ter centum folia?

A Tribus.

Rosa **I.** Salve ! flore , impera !

II. Sæcla vive aurea !

III. Perennis sta !

I. Procul furant grandines ;

II. – Procul eant turbines ,

III. Et nubila :

I. Veris semper basia

II. Lauro nostræ dulcia

III. Da , Jane , da !

U. I. .O. G. D.



A. T. Tibbitts

Page 1

Page 1

Page 2

Page 2

Page 3

Page 3

Page 4

Page 4

Page 5

Page 5

Page 6

Page 6

Page 7

Page 7

Page 8

Page 8

Page 9

Page 9

U. S. O. G. D.

